

ДИРЕКТИВА 2003/103/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 ноември 2003 г.

за изменение и допълнение на Директива 2001/25/ЕО относно минималната степен на подготовка на моряците

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора²,

като имат предвид, че:

(1) Директива 2001/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно минималната степен на подготовка на моряците³ определя минималните норми за подготовка, освидетелстване и вахтена служба на моряците, които служат на кораби, плаващи под флага на държава-членка на Общността. Тези норми се основават на договорените в Конвенцията на Международната морска организация (ММО) за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г., в нейната изменена редакция (оттук нататък наричана “конвенцията STCW”).

(2) За да се поддържа и развива нивото на знания и умения в морския сектор в ЕС, е важно да се обръща подходящо внимание на морската подготовка и на статута на моряците в ЕС.

(3) Необходимо е да се гарантира, че нивото на компетентност на моряците, които притежават свидетелства, издадени от трети страни, и които служат на кораби, плаващи под флага на държава-членка на Общността, е такова, каквото се изисква от конвенцията STCW. Директива 2001/25/ЕО определя реда и общите критерии за признаване от държавите-членки на свидетелства, издадени от трети страни.

(4) Директива 2001/25/ЕО предвижда преоценка на реда и критериите за признаване на свидетелствата, издадени от трети страни, и за утвърждаване на институтите за морска подготовка и на програмите и курсовете за морско образование и подготовка в светлината на придобития опит при прилагане на директивата.

¹ ОВ, бр. С 133, 06.06.2003 г., стр. 23.

² Становище на Европейския парламент от 3 септември 2003 г. (все още не е публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 6 ноември 2003 г.

³ ОВ, бр. L 136, 18.05.2001 г., стр. 17. Директива, изменена и допълнена с Директива 2002/84/ЕО (ОВ, бр. L 324, 29.11.2002 г., стр. 53).

(5) Практическото прилагане на Директива 2001/25/ЕО е показало, че някои корекции в тези процедури и критерии много биха способствали за повишаване на надеждността на системата за признаване, като същевременно биха опростили задълженията на държавите-членки за контрол и отчетност.

(6) Съблюдаването на разпоредбите на конвенцията STCW от трети страни, които осигуряват подготовка, може да се оценява по-ефективно по хармонизирана система. Поради това изпълнението на тази задача следва да се възложи на Комисията от името на цялата Общност.

(7) За да се гарантира, че дадена призната страна продължава изцяло да съблюдава изискванията на конвенцията STCW, признаването следва редовно да се преразглежда и по целесъобразност да се продължава. Признаването на трета страна, която не съблюдава изискванията на конвенцията STCW следва да се оттегля до отстраняване на недостатъците.

(8) Решенията за продължаване или оттегляне на признаване могат да се вземат по-ефективно по хармонизиран и централизиран начин на равнище на Общността. Поради това изпълнението на тази задача следва да се възложи на Комисията от името на цялата Общност.

(9) Упражняването на непрекъснат контрол за съблюдаване на изискванията от признати трети страни може да се извършва по-ефективно по хармонизиран и централизиран начин.

(10) Една от възложените задачи на Европейската агенция по морска безопасност (оттук нататък наричана "агенцията") е да подпомага Комисията при изпълнението на всяка възложена ѝ задача по силата на приложимото законодателство на Общността относно подготовката, освидетелстването и вахтената служба на корабните екипажи.

(11) Поради това агенцията следва да подпомага Комисията при изпълнението на нейните задачи във връзка с предоставянето, продължаването и оттеглянето на признаване на трети страни. Тя следва да подпомага Комисията и при упражняването на контрол за съблюдаването от трети страни на изискванията на конвенцията STCW.

(12) Конвенцията STCW определя езикови изисквания за свидетелствата и потвържденията, които удостоверяват издаването на свидетелство. Действащите разпоредби на Директива 2001/25/ЕО следва да бъдат приведени в съответствие със изискванията на конвенцията.

(13) Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море от 1974 г., в нейната изменена редакция (оттук нататък наричана "конвенцията SOLAS") определя езикови изисквания за съобщенията за безопасност между корабите и бреговите власти. Директива 2001/25/ЕО следва да се актуализира в съответствие с последните изменения в конвенцията SOLAS, които влязоха в сила на 1 юли 2002 г.

(14) Необходимо е да се предвидят процедури за адаптиране на Директива 2001/25/ЕО към бъдещите промени в законодателството на Общността.

(15) Следва да се внесат съответни изменения в Директива 2001/25/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2001/25/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 5 се изменя, както следва:

(а) параграф 3 се заменя със следното:

“3. Свидетелствата се издават в съответствие с правило 1/2, параграф 1 от конвенцията STCW.”

(б) в параграф 5 се добавя следното изречение:

“Потвържденията се издават в съответствие с член VI, параграф 2 от конвенцията STCW.”

2. В член 17, буква д) се заменя със следното:

“(д) са налице достатъчно средства за предаване на съобщения между кораба и бреговите власти. Тези съобщения се извършват в съответствие с разпоредбите на Глава V, правило 14, параграф 4 от конвенцията SOLAS.”

3. Член 18, параграф 3 се заменя със следното:

“3. На моряците, които не притежават свидетелствата, посочени в член 4, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под флага на държава-членка при условие, че е взето решение за признаване на свидетелствата, които те притежават, по посочения по-долу ред:

(а) Държава-членка, която възнамерява да признае чрез потвърждаване съответните свидетелства, издадени от трета страна на капитан, офицер или радиографист, за да служат на кораби, плаващи под нейния флаг, представя мотивирано искане до Комисията за признаване на тази трета страна.

Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност (оттук нататък наричана “агенцията”) и с евентуалното участие на всяка заинтересована държава-членка, събира информацията, посочена в приложение II и извършва оценка на системите за подготовка и освидетелстване на третата страна, за която е представено искане за признаване, за да провери, дали съответната страна отговаря на всички изисквания на конвенцията STCW, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

(б) Комисията взема решението за признаване на трета страна в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, в срок от три месеца от датата на искането за признаване. Ако бъде взето решение за признаване, то е валидно съобразно разпоредбите на член 18а.

(в) Ако в предвидения в буква б) срок не бъде взето решение за признаване на съответната трета страна, държавата-членка, която е представила искането, може да вземе решение за едностранно признаване на третата страна до вземането на решение в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2.

(г) Държава-членка може да вземе решение, по отношение на корабите, плаващи под неин флаг, да потвърди свидетелствата, които са издадени от признатите от Комисията трети страни, като се вземат под внимание разпоредбите, които се съдържат в приложение II, точка 4 и 5.

(д) Признаването на свидетелства, издадени от признати трети страни и публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С преди (...) (*), остава в сила. Това признаване може да се използва от всички държави-членки, освен ако Комисията впоследствие го е оттеглила съгласно разпоредбите на член 18а.

(е) Комисията изготвя и поддържа актуален списък на признатите трети страни. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С.

(*) 18 месеца след датата на влизане в сила на директивата.”

4. Добавят се следните членове:

“Член 18а

1. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато държава-членка счита, че дадена призната трета страна вече не отговаря на изискванията на конвенцията STCW, тя незабавно уведомява за това Комисията, като посочва основанията си. Комисията незабавно сезира комитета, посочен в член 23.

2. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато Комисията счита, че дадена призната трета страна вече не отговаря на изискванията на конвенцията STCW, тя незабавно уведомява за това държавите-членки, като посочва основанията си. Комисията незабавно сезира комитета, посочен в член 23.

3. Когато държава-членка възнамерява да оттегли потвържденията на всички свидетелства, издадени от трета страна, тя незабавно информира Комисията и останалите държави-членки за намерението, като посочва основанията си за това.

4. Комисията, подпомагана от агенцията, извършва повторна оценка на признаването на съответната трета страна, за да провери, дали тази страна не е спазила изискванията на конвенцията STCW.

5. Когато са налице данни, които сочат, че конкретно учебно заведение за морска подготовка вече не отговаря на изискванията на конвенцията STCW, Комисията уведомява заинтересованата страна, че признаването на издадените от нея свидетелства ще бъде оттеглено в двумесечен срок, ако не бъдат предприети мерки, с които да се гарантира спазването на всички изисквания на конвенцията STCW.

6. Решението за оттегляне на признаването се взема в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, в срок от два месеца от датата на извършеното от държавата-членка съобщение. Заинтересованите държави-членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.

7. Потвържденията, които удостоверяват признаването на свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на член 5, параграф 6 преди датата, на която е взето решението за оттегляне на признаването на третата страна, остават в сила. Моряците, които притежават такива потвърждения, не могат да претендират за потвърждение, с

което да им се признава по-висока квалификация, освен ако повишението се основава единствено на допълнителна морска служба.

Член 18б

1. Комисията, подпомагана от агенцията, редовно и най-малко веднъж на пет години, извършва повторна оценка на третите страни, които са признати съобразно процедурата, предвидена в член 18, параграф 3, б.б), включително третите страни, посочени в член 18, параграф 3, б. е), за да провери, дали те отговарят на съответните критерии, посочени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

2. Комисията определя приоритетните критерии за оценка на трети страни въз основа на предоставените от пристанищната държава резултати от проверката съгласно член 20, както и въз основа на предоставената от трети страни информация във връзка с докладите за независимите оценки съгласно раздел А-1/7 от кодекса STCW.

3. Комисията предоставя на държавите-членки доклад за резултатите от оценката.”

5. В Член 22, параграф 1 се добавя следното изречение:

“Настоящата директива може да се изменя в съответствие със същата процедура с цел прилагане, по смисъла на настоящата директива, на всички съответни изменения в законодателството на Общността.”

6. Приложение II се изменя в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконови и административни разпоредби, които са необходими за спазване на настоящата директива до 14 май 2005 г. Те незабавно информират за това Комисията.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им обнародване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Не по-късно от 14 декември 2008 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, изготвен въз основа на подробен анализ и оценка на разпоредбите на конвенцията на ММО, нейното прилагане и придобитите нови познания относно връзката между безопасността и степента на подготовка на корабните екипажи.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на следващия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Настоящата директива е адресирана до държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 17 ноември 2003 г.

За Европейския парламент
Председател
П. КОКС

За Съвета
Председател
Дж. АЛЕМАНО

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение II към Директива 2001/25/ЕО се заменя със следното:

“ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ТРЕТИ СТРАНИ, КОИТО СА ИЗДАЛИ СВИДЕТЕЛСТВО ИЛИ ПО ЧИЕТО ПЪЛНОМОЩИЕ Е ИЗДАДЕНО СВИДЕТЕЛСТВО ПО ЧЛЕН 18, ПАРАГРАФ 3, Б.а)

1. Третата страна трябва да е страна по конвенцията STCW.
2. Третата страна трябва да е определена от Комитета за морска безопасност като страна, която е доказала, че изцяло и напълно прилага разпоредбите на конвенцията STCW.
3. Комисията, подпомагана от агенцията и с евентуалното участие на заинтересована държава-членка, трябва да е потвърдила чрез всички необходими мерки, които могат да включват проверка на структури и процедури, че напълно се спазват изискванията относно нивото на компетентност, издаването и потвърждението на свидетелства и воденето на регистри, както и че е създадена система за качествени стандарти съгласно правило 1/8 от конвенцията STCW.
4. Държавата-членка е в процес на договаряне със съответната трета страна на ангажимент за своевременно уведомяване за всяка съществена промяна в разпоредбите относно подготовката и освидетелстването в съответствие с конвенцията STCW.
5. Държавата-членка е въвела мерки, с които се гарантира, че моряците, които представят за признаване свидетелства за ръководни функции, имат подходящи познания в областта на морското право на държавата-членка, които имат значение за функциите, които им е разрешено да изпълняват.
6. Ако държава-членка желае да допълни оценката за съответствие на трета страна чрез оценяване на някои институти за морска подготовка, тя извършва това съобразно разпоредбите на раздел А-1/6 от кодекса STCW.”